

ชื่อหนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์	วันที่ 12 มี.ค. 2552	ปีที่ 39	ฉบับที่ -	หน้า -
-------------------------------------	--------------------------------	--------------------	---------------------	------------------

มรดกชาวบ้าน

ผีเสื้อ

ผีเสื้อ เป็นผีชนิดหนึ่งที่มักเข้าสิงคนแล้วออกหากินในยามวิกาล คนที่ถูกผีเสื้อสิง ซึ่งบางแห่งว่าเป็นเพศชาย บางแห่งว่าเป็นเพศหญิง พฤติกรรมที่ชอบทำคือ สูดนม เลีย กิน หรือลูบคลำสัมผัสของโสโครก

ความเชื่อเรื่องของผีเสื้อมีเรื่องเล่าขานต่างกันไปในแต่ละท้องถิ่น ดังจะยกตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ ๑

คนที่ผีเสื้อชอบสิง มักเป็นผู้หญิงค่อนข้างจะมีอายุ รูปร่างผอม บางชอบออกหากินในเวลาตีสองถึงสามโมง ขณะที่คนนอนหลับแล้ว สถานที่ที่ชอบไปคือ ใต้ถุนครัวที่มีน้ำโสโครก ชั่งอยู่เฉอะแฉะที่ลานนาเรียก "พื้นขี้หมา" สิ่งที่ชอบทำคือเก็บกินเศษอาหาร เศษกระดูกสัตว์ กระจดอง ปู ก้างปลา เป็นต้น นอกจากนี้ยังชอบงมน้ำโสโครก สูดนมกลืน

โสโครกในบริเวณเดียวกันอีกด้วย

ตัวอย่างที่ ๒

คนที่ผีเสื้อชอบสิง มักเป็นผู้ชายค่อนข้างมีอายุ ออกหากินในเวลากลางคืน เวลาออกหากินมักจะสะพายดาบสองเล่ม สถานที่ไปเป็นประจำคือคอกวัวหรือคอกควาย พฤติกรรมที่ชอบทำคือ จูบ ดูดหรือเลียอวัยวะของวัวควายที่มีเมือก เช่น บริเวณจมูก อวัยวะเพศ ซึ่งบางครั้งถึงขั้นเสพกามกับวัวหรือควายตัวเมียด้วย พฤติกรรมดังกล่าวหากใครไปพบเห็นและเจ้าตัวรู้ตัว จะใช้ดาบไล่ฟันผู้ที่ได้พบเห็นทันที

ชื่อหนังสือพิมพ์	วันที่	ปีที่	ฉบับที่	หน้า
ไทยนิวส์	ศ 2 มี.ค. 2552	39	-	-

ตัวอย่างที่ ๓

คนที่ผีเสื้อชอบสิง มักเป็นผู้ชายอยู่ในวัยตั้งแต่แตกหนุ่มถึงแก่ มีพฤติกรรมคล้ายคนเป็นโรคจิตทรมาน กล่าวคืออาศัยความมืดในเวลากลางคืนท่องเที่ยวไปตามใต้ถุนเรือนแอบสูดดมหรือเลียผ้าถุงหรือกางเกงในของผู้หญิงที่ตากไว้ ชอบ "แต่งซ่าง" คือนำเอาเสื้อผ้าของผู้หญิงไปกับพื้น ประกอบเป็นร่างคนแล้ว ทำปฏีบูยาเพื่อสำเร็จความใคร่ และยังชอบแอบผู้หญิงอาบน้ำหรือเข้าห้องน้ำ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ ๔

คนที่ผีเสื้อชอบสิงประจำคือ ชายหรือหญิงที่มักทำตัวเป็นคนป่วยกระเสาะกระแสะ ผอมแห้งแรงน้อยในเวลากลางวัน พอตกตึกจะมีแรงกระฉับกระเฉง ชอบออกเก็บกินเศษหรือเเดนอาหารตามใต้ถุน ในครัว รวมถึงกินเครื่องปรุงอาหารที่มีกลิ่นเหม็นคาว เช่น กะปิ ปลาสำ บางรายกินปลาสด เนื้อสด และบางครั้งถึงกับนำเข้าไปบริโภคถึงที่นอน ซึ่งอาจเผลอทิ้งเศษเเดนไว้ในบริเวณที่นอนจนคนอื่นสังเกตเห็นได้

จากตัวอย่างที่ยกมา เมื่อได้ไปสอบถามในภาคสนามตามท้องถิ่นต่าง ๆ แล้ว พบว่าตัวอย่างแรกนั้นเป็นเรื่องที่กล่าวถึงกันในวงแคบมาก ส่วนตัวอย่างสุดท้ายดูเหมือนจะสับสนปนกับเรื่องของ "ผีพราย" มากกว่า ในขณะที่ตัวอย่างที่ ๒ และตัวอย่างที่ ๓ มีการเล่าขานตรงกันค่อนข้างกว้างขวางในแถบล้านนาทั้งหมด จึงน่าจะสรุปได้อย่างน้อยคือเพศและพฤติกรรม กล่าวคือ "ผีเสื้อ" เป็นเพศชาย มีพฤติกรรมชอบเสพของโสโครก เป็นโรคจิตทรมาน กามวิปริต ไม่มีความมั่นใจและไม่กล้าแสดงออก จึงออกปฏิบัติการณ์ในยามคำคืน เพื่ออาศัยความมืดปิดบังอำพรางสิ่งที่ตนชอบกระทำ

ที่แน่นอน "ผีเสื้อ" มิได้หมายถึง "ผีกระสือ" ที่เป็นผีเพศหญิง มีเพียงหัวและดัดโตใส่หูพร้อมมีแสงประกายส่องลอยล่องไปในยามค่ำคืนดึกดึกลอย่างที่คุณส่วนหนึ่งเข้าใจกัน.

สนั่น ธรรมธิ

สำนักส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

(ภาพประกอบโดย อำนาจ กันทะอินทร์)